

ઉર્દુ ગજલો.

નીહાલે ગુલશન.

ઉરદુ જમાન અને મુજરાતી હરફેમાં

છપાનેવાડે ઔર પ્રસિદ્ધ દરનેવાડે.

માસ્તર. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

લોમડા ચોક-મુરત.

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં આવેલા
ધો રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
જેશીંગલાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૬૯

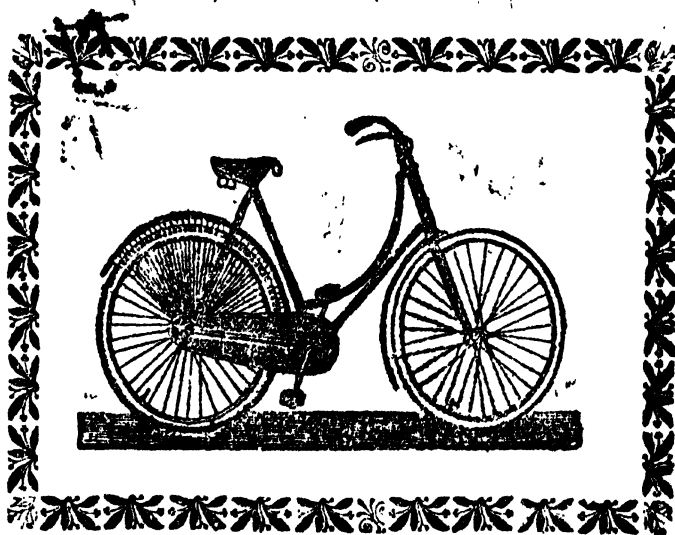
સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અથવા
મુ. ની દેવીશાહી બંગલો

૪૭૦૬

૪૪૬૦૨૨૩ ૪૬૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૦ ૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ નિરંજન ગુણશંકર

વિષય ૬૪૬૮ : ૩૨, ૩૬૮

નીહાલે ગુલશન

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં ચાન્તે મીલાઈ

બીન ગુને બીન મ્હેલે જલાઈ

નજન

અમરીન ધુંટાં જનમે કહેકે

પીલાઈ ઝેરડા પ્યાલી.

નજન

સાખી—દીવારામજે નહીં મીઠાં, દીલકો કયા આરામ,

જીનેમે મરનાં બલા જીસે હે બિરામ

પીસે કહું મોરે કરમકી કહાણીરે

મીસે ન કોઈ સહેલાની

નજન

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૨

રાગ રોળ.

ઓ ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુખે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા વાર

પ્રેમી પુંજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ

કુલહાં આપનાં બદલા વિનાં જૂન નિર્મળ મીઠી વાસ

સાચી પ્રીત મિત્ર દુઃખે ઝેર પી જનાર

હતાં તો એવાં વિરલાં અમત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાબનાર

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૩

શાવરીયાં તોરી લગનમે (૨)

લોક મુને બદનામ કન્તહે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં

ખાટે ઘાતે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા લુંટારે હાં જોખન લુંટારે.

શાવરીયાં

સાખી—જ્યા હમારો જયમા બિરહસે તોરી કસમ

શીર કીસ જીકીઆયગા બાકમ તું જુડી કસમ

ચરમે દ્રેયાજસે કૃષ હમકો ઇસારા હોવે

નામહો આપકા આર કામ હમારા હોવે શાંચી

ગઝલ ૪

મેરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાસો

મેરા હીંદમેં જ્યા ગભરાવતહૈ

રેત અંધેરી જગતકી બેરન,

મચ્છકી રીતક પાવતહૈ

ખીદંગ ફેંકદે જાલીમ કોઇ જશકે લીયે

ઇધરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાકેલીયે

તું અપને દુસ્ત ખુદા દાદકી અદાકે લીયે

નકાબરખસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.

પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી પ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરસાવતરે.

કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું

જનુકા જોરહૈ મેં બાર બાર કિસ્સે કહું

તુંહી સુનૈ નસુને હાલે જાર કીસ્સે કહું

ન કોઇ મુનીસો હમમ ન ચાર કિસ્સે કહું.

બિરહને તનમન ફુંક દીયો

અબકમ કોઇ હમમેં જાવતહૈ.

મુઝે તો દરદે મહોખત સનાયા જતાહૈ

તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જતાહૈ

વો કોનહૈ જોતરકદરમેં આયે જતાહૈ

સમે શીરાકા સદમે દીખાયે જતાહૈ.

જના લમા અબ પલપત્ર બારી

નીંદ નહમબેર આવતહૈ.

મઝા કહાહૈ મોહખતમે બેવશાનકા

યહ તજ ખુબ નીકાલાહૈ દીન રમાઇકા

દીખા મદીના કે અબ વકતહૈ રસાઇકા

હાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાઇકા

સખા તુંહી પાલનહારા

કાહેકો દેર લગાવતહૈ

બતા તો મુઝસે તરા ઇન્તેજાર ક્યોકરહો

તુંહી મુને ન તો જાકો કરાર ક્યોકરહો

અલમસે જખમે દીલે હાથદાર ક્યોકરહો

ખીજાં જખ આપ તો રસે બહાર ક્યોકરહો

ઉમડ ઉમડ કે પિયા નૈન હમ્દારે

નીદકા મેહ બરસાવતહૈ.

અજીજ ગઝલ ૫

રસુલે હાશમીકા તાલિમે દીદાર મેંબીહું

જમાના જુરકા શયદા ઉનકા આશીક જાર મેંબીહું

મદીને જાનેવાલો કાફો ઠેરો જરા ઠેરો

તુમારે સાથ ચલનેકે લિયે તયાર મેંબીહું

નખીજ બહરે ઇસ્તાંમે ફસીહૈ ઉઝકી કીસ્તી

લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેંબીહું

કહા યુસુફને જખ દેખા જમાલે પાક હઝરતકો

ખરીદારમેં હઝરતકે સરે બાગર મેંબીહું

ખખર લીજે મદદ કોજે માલ અપના દીખા દીજે

એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીહું

ગુલામાને નખી હુએ અજીજ ઇસ્વાસ્તે બેશક

કસમહૈ જી તતુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીહું

દીલખર ગઝલ ૬

દીલા તા હું પાયા લેતાહૈ એર ફરીયાદ કરતાહૈ

મગર દોપુર સીનમ જખીમ, તુઝે કમ યાદ કરતાહૈ

ખતાઓ કયા તુઝેંં યહ ઇસ્ક કયા બેદાદ કરતાહૈ

મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન યાદ કરતાહૈ

ફનાકે બાદચયવાને કહા આકર સરે મકસદ

હમારા કેસ અખ ઉજળવતન આખાદ કરતાહૈ

કતર કર નોચકર પર ખાંધકર સયાદ ખુલખુલકો,

કબીતો કેદ કરતાહૈ કખી આખાદ કરતાહૈ

હજારો ગરદને ગુલખાતીહૈ શોકે શહાદતમેં સુએ

ઇશ્વારા કરતકે જખ વોહ, જલ્લાદ કરતાહૈ,

દીલે આશીકહૈ વીરાના, ખગેર આજ જલાએ બના
વોહ દીલબર દેખીયે કબતક યહે ધર અખ તક કરતાહૈ.

રૌનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંધકર કાંતીલ કમરસે અખતો ખાંજર લે ચલા
કોઇ દમ જતાહૈ સુન લેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુઆં મેબી કશીશયી અખરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમે વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમે હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખીંચકર જખ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
દીનો ધમાં જનો દીલસખરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજો અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે યહ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કાસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા બેતાખદરદે હીજરે ને શીર તમ ચલા
શીર ઉઠી સીને મેં શીરવો જને મુજતર લે ચલા
ખોશ હય મુઝકો ન કરલે શીરવો જલ્લીમ પર કહી
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર ઉઠી કાલી ઘટા
ખીંચકર શીર મય કદમે શોક સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરમે, રૌનક કલેજકો કોઇ
લેના લેના થામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતર ગઝલ ૮

અરે જલ્લીમ તું યો તરસાકે હમકો મારકાલેગા
ન દીલકે વશલે મેરે કબી આખીર નીકાલેગા
જલાતા આતીશે ગમમેહૈ કયો મુજકો બતાજલ્લીમ
જલ્લોકે દીલ જલાકર કયા બલા ઉતકી દુઆલેગા
કહો એ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝલે
જો દુસ્મન એકજ માના હૈતો આકર કયા બના લેગા
હખીમે કિબરી યારખસે મુન્હેગારાને લખતકો
ખરાજે હસર સર શિજદે જા રખકર બખ્શવા લેગા
તજલ્લી ઉસકે રખકો મિરતે મુસા દેખકર મુજતર
રવાબે બેખુદીમે મુહકો અપને છુપા લેગા

અછળ ગઝલ ૬

ઇલાહી દુરન કયાહે જીસપે સખકા દમ નીકલતાહે
 હસીનો પર શી ડોતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેજે અખર ખીચતા જીસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ હોતે સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોના તુમ્હે ઉલ્લસતઐદીના ઇસ બાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફતહા કે વોહ
 નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજારો મુરદે જી ઉલ્લેહે શૈરન ઐ અછળ ઉસદમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 જર્મ અખશે યા મજદહે તું ઝીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગદ્દાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 દુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જીરકા તાલા બહે ખુદા ઉરકે તલબગારોમેં હું
 કયા ગુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીકે દરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા શશઅતકે મેં બાગરોમેં હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી હસ શરીએ હઝસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અછળ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુરતેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહલ બેમીમ અહમદ ઐ હખીબે કિબરિયા તુમહો
 લગાહે રે શીરીયતકા નહીં કહવા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે જુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોઅતરી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાસે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની બોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે સમુલુત જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીજ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કંવાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા દલાલી તુંજ માસે મુસ્તેફા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુબારબ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તમલ કરલો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જે કરતેહે દવા મેરી
 મેં બીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 તમનાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જે મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહેરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોફે ઇસ્યાસે ખુદાકે પામ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે ધોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં મેરા યુશુફ આવેગા હમારાહે જવાન
 જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર મેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફકક પસ્તાયેગા તું મેં અમર
 સય્યદકો નેનકી તુરબતપે રોતા જાઉંગા
 બાદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લસીલા

પ્રુદ મેંબી નાઅતકે મોતી પીરાતા જાડંગા
 ઉમમ્તે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશ્તમે
 લોરીયાં ગાયેંગી ફુરે આસ્મેં સોતા જાડંગા.
 લેચલોએ કાફલે વાલો મહીનેકી તરફ
 મેવો અકબર હું તુમ્હારે પાઓ ધોતા જાડંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

હમ બદમ અશ્સે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે પ્રુદા આજકી રાત
 આકે જીઅરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા સૈદા હયે પ્રુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાકે મરદન,
 મીલને અહલ્લાસે ચમે શાહે પ્રુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાલીયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનપે પ્રુદા હયે રિદા આજકી રાત.
 ફુરો ગીલમાનો મવક ઝોર સબી જીન્નો બસર,
 હમ બદમ પાહલે હયે સખ સલ્હેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી યેહ વકત હયે ક્યું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમેં
 પ્રુદ બ પ્રુદ આને લગે આલક લીયે સર હાથમે
 અથ રિસ્તો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આસ્કાસે
 ચામ લેના કરતીયે ખિસમીલકા લંગર હાથમે
 આપનેને કર દીયા મગર ફુસને મારકો
 હોમા મહેઝરમેં ગીરેખાને સિફંદર હાથમે
 દેખનેસે દીલ હહેરતા હૈ હઠા જસ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમે
 મયકદોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બમલમેં દસ્તે દિલ્લપર હાથમે.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કલ મુજકો તેરે અદાએ ખ્યાન

હય જનો દીલ આસીરે મુઠ્ઠે દુતાએ ખવાળ
 યેહ મહરો માહ હુને હય સપદાએ રએ અનવર
 આલમમેં નિસ્કો દેખો વોહ હય દિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોંશે ભરતા હય ચખ્ખ દામન
 આતા હય નેશપર જળ ભહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી યેહ દોઆ હય દીનરાત તુજસે ચારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો રીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા દે તાજ કલીમ બેસક
 ગર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

ગઝલ ૧૬

દુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 મુખડા મુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ તુજસે ધલતેજ હે હકતક રસાધ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનામમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઓ બસધઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરધડી યેહ બદા મરીખ તેરા
 બિગડી મેરી બનાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જળ ઉંટાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 ચારખ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 ખુતખાને છન મારે કામેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે દેહ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા
 જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
 મુખતર નું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેણ ન કયુંકર જારી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને બતમે નામ તેણ.
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અસરત,
હયે મરકે બહેરે ઈસ્તિયાં શતર તમામ તેણ.

ગઝલ ૧૮

પ્રીતિએ મુસતશ હોઆ દીવે દીવાના તુરબતમે
બનેમા શમરએ શાહકા પરવાના તુરબતમે
પસે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
હિડાએમા કશનકી ધજજીયાં દીવાના તુરબતમે
નકીરેન આકે દીબલ.એ જે જગ મુરત મુહંમમદપી
દેગા ઉસધદી મંય સીગદએ શુકરીના તુરબતમે
તો સુનકર વોહ મશોકે દીલ ફુસુવે જીનનો આદમપર
પદેગા ઉસ ધડી સલવાત બેતાબાના તુરબતમે.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જળ જાન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહેમંદ દહકર જ્યાંસે નીકલે
જુલદે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી પુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આવમહો સળ મુઅત તર પોંહયે જે ખુએ હઝરત
પુશખોએ મુમ્મક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે પસરળ કુશોકો રંગ બખશે
હેકર શયુક્તા ખાતીર ખુલખુલ અમનસે નીકલે
મગરગ મેં ઈશકે આહમદ મરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ શરયાફ કરતે હય બતા દો કાષિદા,
એ અસીશોં ને કદસ મંય નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દેખો મેરી મલખત પર જે આયે ચેહ કહા,
તુમ વશાદારોં મેં હો યા મંય વશાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં મથા ઝાહીદ એ ઉસકો હુડ મેં;
મમ શીરત બોલી ઇધર આ મંય ગુનાહગારોં મેં હું
કુલ મંય કુલોં મેં હું કાંટા મંય કાંટે મેં હું.
ચાર મંય ચારોં મેં હું અગચાર અગચારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાળ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પચારે દુન્યા વ દીન કી કુનજી,
અખ પામ મેરે કમા હય બે દામ હો ચુકા હું,
પરદા ઉઠાઓ રખસે મુખડા દીખાઓ ખાળ,
મંય ઇશક મેં તુમહા રે શુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખાઓ મેરી,
મુઝકો યદી હય ખાળ ગ દારબે હો ચુકાહું,
માહમુદ જમ મીલા હય એક જમ વસલ ખાળ,
મખમુર મસત પીકર એક જમ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુખતીલાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો
વદલાહ તડપ રહા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ કુશાધ કીબચે હાજત રવાધ કીબચે,
સૌ જાનસે શીદાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ યુજકો. ચાહે બીગાડો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસમ ખીન તેરે મેરે આંકા;
બેસ કહું બે નવા હું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
ખવાળ મુઘન ચીશતી લીદલાહ બચાવ કીશતી
તુધાન મેં રસાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુશા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાળ ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તો હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;

ગઝલ રૂઝ અકબર કંવાલી તરજ.

હમ ગુન્હેગારોંયે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જઇએ રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોકરે નયુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચ્છો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીચાની ચાહીયે,
 કહેને હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુગ હું,
 પુલ્હમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુગ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જારમે મઝારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીરતરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 યૌર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમગી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમ્હારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલીલાહ મેં,
 દુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ રૂઝ કંવાલી તરજ.

ઇસક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા દીલ તાબાંસેં પુઝા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મઝાહે કતલ્લોં પ્યારેકે હાથ,
 ઉસકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરહી શીફત ધાયશમેં પુઝા ચાહીયે,
 યારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકા કીસી વાસીલસેં પુઝા ચાહીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં,
 કયા ગુન્હરતી હોગી તાબાં દીમસેં પુઝા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય ખાનાં રહે,
 મેંય કસોંકે સરપે ચારખ પૂરમંય ખાનાં રહે,
 અક્ષપે પરહ જાને નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે મે હીજા રાના રહે.
 કયા ઇસીકો કહતે હેં અશમે વધાવારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુંછોગે મજસેં કઅરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાસે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મે કરેં વાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચશમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 મલે પર ફેરદો ખંજર મુશ્વત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં ખાજ આપા ઇનાયતસેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હે મીલે ગરખાહ મુદ્દત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાતે હેં જુઝકા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયસાહે દો આલમ નુરે ખુદ મોરા ફાહેકો જ્યા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આતેમેં,
 કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાતેમેં,
 બલા હો દાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીકલેન પલખન જ્યા મોરા બરકર આમ લખાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અફસર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનમે તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે મસ્મે વહાંકાબી રોજે દીખાયે એ હજરત,
 ઉમદે બરદીલે શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કહે મદીને જ્યા મોરા દલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જસસે દીલકા ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલખર નીંદ ન આવતહે,
 હ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્લે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખાંમે,
 તુમહારે દીલકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાંને ખુદા મોહે હીન્દકી નમરી ન લાવતહે,
 તુમહારે હીજરેમે અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાંન બી દેનેકા દીલમેંય દાનીહંય;
 ઝખાંપે વસ્લકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન યેહી જ્યા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કબાલી તરજ.

તરપકર જાંન જસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએ મક ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકીં દસકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંલીએ અગર હશરત હમારે દીલસેં નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આદ બેચીથી.
 સમજતાયા કે ભેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુએકા મેરે મોશઅ દામનપર મીલતાહે.

અગર કયાથી યે કીસ્તી ફગડર સાહીબસે' નીકલેયી.
કલેજ થામલે વોહ સમ્બકા સર જીમને મમલે,
કે ફરયાદ અગ દીલે પરવાને મહેશીબસે' નીકલેયી.

હુમરી બેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદાં નળની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કબી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીશ ખાનએ દીવમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીયકે ધરમેં,
તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા દમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉલ્લટકા જામ બરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હથરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કંવાલી

કનાં હર ચીઝકો હય ચોર બકા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
દીલે નાંદાદો આલમમેં સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કરે કયા જકે બેતુલ્લ હમેં અયે જાહેદે મુશ્શીક
હમારે ખાંનએ દીવમેં બશા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશીકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં ખુતકદમેં જા બજા અલ્લાહી અલ્લાહ હય,
કહાંકા તુર અય મુસ ! જો હોતે દીવએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અલ્લાહી અલ્લાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાંદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
યે ફુયા આર દીનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લાહ હય

ઠલીસામેં હરમમેં દેવદમેં સુરમાને ગુલશનમેં
 જીવર દેમે. ઉધર શુબ્હ હે સમિ અણાહી અણાહ હય
 જખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
 હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અણાહી અણાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કંવાલી

પુદરાજ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લગ બન્ધતે હયેં અહંમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
 યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ઘોલ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલીહકા ખાજાર અઝન્નમે—
 કીમત હુધ યુસફકી તો અનખોલ રહા હયે—
 પડ પડકે ઉસે ખુદામેં જાતે હયેં મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
 ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમેં તો રહા હયે
 હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
 દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રાલ રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
 જનતમે જે ખુશ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહંમદ દરનાઅત.

અલેક્સેં અલ્લાહકો જાનો બેસેં ખીસમીલ્લાહકો,
 તે સેંધા તેરા ઇશારા બશ રસુલીલ્લાહકો,
 સે સેં જાનાં પાપ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
 હે સેં હાફેજ હોમએ પરહકર કલાંમુલ્લાહકો,
 ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
 જાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલ્લાહકો,
 સીનસે શાહે સ્વાહસેં સાદી રહે વોહ,
 જાહસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલ્લાહકો,
 તોયસેં તરફે ખુદા જોયસેં જાહેર હે તું.
 અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોંહઆદે બેપતુલ્લાહકો,
 અયનસેં ગરલતકા પરદા દેયસેં દરગાહે મુઝે.

ખાદસેં કાયમ કીયા હકને જો અખદુલાહકો,
 કાદસેં કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
 મીમ તું મુજસેં મીલાદે બમ રસુલીલાહકો,
 નુનસેં નામે મેં વાવસેં વાજીમ હે તું.
 હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ઇલીલીલાહકો,
 લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
 યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રસુલીલાહકો.

શએર.

વીરદે ઝખાનપે જનાએ મહમ્મદકા નામ હે
 કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કબચે યે ઝમી વો આશમાં તુંહી તોયા
 અય ખુદાએ બેનીશામે બેનીશા તુંહી તોયા,
 મીમ અહેમદકા નયા ચાલીશયે રખપર નીકાબ,
 બસકે હર પરદેહમે બાસદ ઇઝઝોશાં તુંહી તોયા,
 કુમ્મ ઇઝતી ઔર અનહલ હંક કહેતે ઉનકી કયામબદ
 શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝખા તુંહી તોયા,
 ઝમઝમે સજ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
 રંમ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુંહી તોયા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુમ.
 ખુદ ઝદી બનગે અનક હકબર સરે દારક મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કવાલી તરઝ

હમ ગુન્હેગારાપે તેરી મેહેરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઇગે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
 ફૂયતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેમુમ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેમુમ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મેહેરાજમેં સામાન શીરસ્તોંને કહા,

અયસ્ય મહેમાં ચાહીયે યું મહેરમાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જરમે મજારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરહોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હોજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઓર કયા તાકત તુઝે અયનાં તનાની ચાહીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 સાદીએ મહેશ્વર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયમે આસીપર તુમહારી મહેરમાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

હસક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તડપનેમેં મજાહે કતલહોં પ્યારકે હાથ,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુંછા ચાહીયે,
 જસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉંસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીફત ધાયલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસલિસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંતોંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા ગુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેય માનાં રહે,
 મેંય કસોંકે મરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જસમે પાહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે બે હીજ રાનાં રહે.
 કયા ધરીકો કહેતે હેં રીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમે રહે ગયરાંસે ચારાનાં રહે,
 શીર ન કયા પુંછીયે મજસેં કબરમેં મુતકર નકીર,
 મરતે હમે ચારખ ખ્યાલે રૂએ જનાં નાં રહે.

અયસે સાખી કે મેં સઢકે જો પીલાએ ભરકે જામ,
સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
મેં કરોં વાલોકા હર અંનહાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કબાલી.

હમારે હાલપે અરમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
ગમે પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેદો,
જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ ઉલખતને
લગે આગ એયસી ઉલખતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
લીએ જાતેહો ખઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
મેં ખાજ આયા ધનાયતમેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
ન મીલનાં ઈસસેં બહેતર હે મીલે ગરબાહ મુદત કે,
તુમ અયેસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
હમ અશ્સાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અમ મુજતર,
વોહ શરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અયશાહે દો આલય તુરે ખુદા મોરા કાહેકો છયા તડપાવતહે.
નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુત્રવતહે.
દીવાને બનકે ભટકતા હું ઝમાનેમેં,
હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
બલા હો શાએદા કયા કુય મેરે સતાનેમેં,
અખ નીશદીન પત્રજન છયા મોરા ભરકર આમ લગાવતહે.
કબીતો જલ્દએ અસન્દ દીખાઇએ હજરત,
કબીતો જાનએ તૈયમા ખુત્રાઇએ હજરત,
હે અશમે વહાંકાલી મેળે દીખાયે એ હજરત,
ઇમેદે બરદીત રોયદાંડા લાઇ એ હજરત,
કાહે મદીને છયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
તડપ રગહે દીવ એ કરાર પેહલુમેં,
હા હે દીવ ને યાર આર પેહલુમેં,
નહિ હે દીવકા ગમખ્યાર પેહલુમેં,

કે જીસે દીકરો કરાહો કરાર પેલુમં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલ્લમર બી નીંદ ન આવતહે
 દ્યારે હીન્દબી અખ મીરસે ખાર પેલુમં,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમેં,
 તુમ્હારે દીકરા હે ઇન્તેઝાર આંખોમેં,
 ખરી મુદીનેકો જખસે ખડાર આંખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુશ મોહે હીન્દકી નગરી ન આવતહે.
 તુમ્હારે હીજરમેં અખતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેતેકો દીકમેં ઠાનીહંય,
 જ્યાંપે વરલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેં અખતોરે કારને ચેહી જ્યા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૩૯ કબાલી તરજ.

તકપકર જાન જીસદમ રીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી,
 દોઆએં મગ ફેરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકી ઇસકહે હશરત બાદ મરદન દીકસેં નીકલેગી,
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇગે અગર મીટ જયગા લીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીગે અગર હશરત હમારે દીકસે નીકલેગી,
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજતુને દીકસેં આહ એંચીથી,
 સમજતાયા કે લેલા પર દએ મહેમીલસેં નીકલેગી,
 પતા ઓસુઓંકા મેરે જોશએ દામનપર મીલતાહે
 ખખર કયાથી યે કીસ્તી હુમકર સાહીલસેં નીકલેગી,
 કસેમ મામલે વોફ શમ્યાઝ સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાદ અખ દીકે પરવાને મહેરીસસેં નીકલેગી.

શરૂઆત.

હેયે આદર જો મરી કગર પર ચારોને કાલી હે;
 અગર વોફ ચાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરબાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી ભેરવી.

કોઇ કહે દે સાંગશીયાસે આયા કરે
 દીલ સયદાં નખની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન ભાયાંકરે કાઠ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે
 કબી તો આઘએ સાહેબ હમારી મહેરીઝમે,
 કબીતો લાઘએ તસરીય ખાંનએ દીલમે,
 મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કાઠ.
 અગર રહેલી નહિ તુમ રઝીળકે ધરમે,
 તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે,
 આયસી ખાતે ન મુજસે ખતાયા કરે.—કાઠ
 તુમહારી આહકા દમ શુખ્ડો સાંમ ભરતે હે
 તુમહારી કેદમે ઉલ્લસત કા જનમ ભરતે હે,
 કબી સપનમે દરશ દીખાયા કરે.—કાઠ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમે, મોલા દોઝે.
 પુલકો હશરમે ખારે જવાબ કયા દોઝે.
 દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે.
 કાઠ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

શબ્દોર.

ફર હાલકે મરકદસે યે આતીહેં સદાએ,
 ખરખાહ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જતી.

ગઝલ ૪૨ કન્વાલી.

ફનાં હર ચીઝકો હય જોર ખકા અલાહી અલાહ હય,
 દીલે નાંદાદો આતમમેં સદા અલાહી અલાહ હય,
 કરે કયા જાકે મેતુલાદમેં અયે ઝાહેદે મુશરીક
 હમારે ખાંનએ દીલમેં "શા અલાહી અલાહ હય,
 જહાં દેખા હય દમનેં એક ઉશીકો જલ્વેક ગરપાયા
 હરમ મેં બુતકદેદમેં જા જાન અલાહી અલાહ હય.
 કહાંકા તુર અય મુસર જો હોવે દીલએ હકસે,
 તું ઝરસહ ઝરસહ મેં જલ્વેક તુના અલાહી અલાહ હય.
 ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
 યે દુન્યા ચાર દીનસી હય સદા અલાહી અલાહ હય
 કલીસામેં હરમમેં દેયરમેં મુરગાનેં શલશનમેં,
 અધર દેખો ઉધર શુખ્ડ શાંમ અલાહી અલાહ હય
 ઝખાંપર મોહરે ખમોશી હયે લેકીન શીન્લી અયે "વાશીલ"
 ખમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દામ.

ખવાખમે શેરફો મુખડેસે ઉઠાસે આજ,
મે નીકાળ આજતો ઓગેસું વો વાસે આજ,
મે કસી પર મેરે ખુરો તેહયેં છાસે આજ,
રાહમે છોડ ગયે કાફલે વાસે આજ.

કોન હયે માહે અરખ કોન હયે મહેબુમે ખુદા,
અયે દેત આલમ કે હસીનોસે નીરાસે આજ.

હંશીયાકાર મેરે એળ ખુલે જાતે હયેં,

કમલીવાસે મુજે કમલીમે છુપાસે આજ,

દેખેતે હયે તુજે શીર શીરકે અઝાદાને સીરાન,

ડગમગાતે હયેં કદમ કોન સંભાસે આજ.

હમને ખુશ હોકે તુજે સારી ખુદાઇ બક્ષી,

અપયે બન્દોકો કીયા તેરે હવાસે આજ.

રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીસ્વત હયે યદ,

અયે ગુલે ગુલશને લો લાકં લમામ આજ,

સુરતે લાત્રા હયે પર દામ બયાં કાસીના,

પડ રહે હયે તેરે ખીમાર કે છાસે આજ.

ગઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદગઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—

મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—

લખ બન્ધને હયે અહેમદશા બી કયા નામ હયે—

વે મીમ તો મીસરીકો ડલી ધોલ રહા હયે—

મહેબુબ હયે અલ્લાહકા ખાઝાર અઝલમે—

કીમત હુઝ યુમરખી તો અનમોલ રહા હયે—

પડ પડકે હસે ખુદમે જાને હયે મુસલમાન—

કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—

દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—

હમમત કે ગુનાહ મોતીયોમે તો રહા હયે—

હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—

દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—

અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરતે—

જનતમે જો ખુશ ખુશકી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગાજલ ૪૪ અકબર.

અજબ ઇશકકા દોગે તરફ અસર ફેલા
 ધવિર ખયાલ ચલા ઐર ઉધર ચલી લયલા
 સીયાહ પોષ જો કાબેકુ કૈસને ફેખા
 હુવા ન જતે તો ચીલકા ઉઠા કે માલયલા
 જમીન તુમને શહીદાને નાજ ફરન તો હૈ
 રહે ખયાલ કે ઉતકા કદન નહો મયલા
 ખયા જો કાબેકો મજનુ તો ચેહ હુવા માંગી
 ઇલાહી મુજસે જુદા હોત ઉલ્લસે લયલા
 લગી જો હશમે રીન્દોકો પીઆસ ચીખ હો
 ખુદાકે વારને સાકી સુરાહી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે મય કસને આજ તોખા કીર્મ
 ખયા હૈ હલકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 જુદી નહો કીસી દીલકા ગસી હુમ અસ્તી
 બહોત ખુદાદે હૈ અકબર સદાએ વા વએલા

ગાજલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા કલા મુઝે ઓ બદખ્યાં બહોત અચ્છા
 મુનાસે ઐરબી દો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
 તુમ્હેતો ઐરબી અચ ખાસ પ્યાર કરતે હૈ
 હમીપે જોરો જશ્દાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
 ખુરા બલા દમે કહેનેસ કાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહેં અય બાગ્યાં બહોત અચ્છા
 જો મંચ ખુશતો ખુરા ઐર સખતો અચ્છે હૈ
 મીન્નો જહાનમે જાને જહાં બહોત અચ્છે
 નીસાર લાખસર ઐસે તુમ્હારે કદમોંપર
 કરેએ આપ મેરા ઇમતેદાં બહોત અચ્છા
 ખુદાને તુરકે સાંચામે તુમકો હાલા હૈ
 હજરમે હૈ તો એકતં જવાન બહોત અચ્છા
 બહોત પસંદ મુઝે ખોલ ચાલ હૈ અય બહેર
 કસમ ખુદાકી ગેહ તજે ખયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ્ધ.

